

РЕШЕНИЕ

№ 1652

гр. Варна , 07.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IX СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и шести ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Мирела О. Кацарска
Секретар: Димитричка Д. Георгиева

като разгледа докладваното от Мирела О. Кацарска Гражданско дело № 20203100101908 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 67 от СК.

В исковата си молба С. Г. Т. твърди, че с М. А. С. започнали интимна връзка в началото на м. май 2019 г. На 05.01.2020 г. се родило детето – момиче с име К., което Т. веднага припознал с декларация пред длъжностното лице в болничното заведение и бил вписан като баща в акта за раждане. Детето е износено и родено в 40-та гестационна седмица. Родителите сравнили кръвните си групи, при което се установява, че детето е с кръвна група, каквато не може да има, ако произхожда от ищеца. С. признала, че е имала интимна връзка с друг мъж непосредствено преди тази с Т.. Излага се, че ищецът е допуснал грешка при припознаването, тъй като не е пресметнал правилно, че напълно износеното дете не може да е заченато от него, през м. май 2019 г. Отправеното до съда искане е да се унищожи поради грешка извършеното от С. Г. Т. припознаване на роденото от М. А. С. малолетно дете К..

Ответницата М. А. С., редовно уведомена за настоящото производство, депозира отговор на исковата молба в срока по чл. 131 от ГПК, с който признава предявения иск.

Ответницата К. С. Т., чрез особения си представител, редовно уведомен за настоящото производство, депозира отговор на исковата молба в срока по чл. 131 от ГПК. Изразява се становище, че искът е допустим, като основание за уважаването му са само измамливи действия на майката, с които е създадена погрешна представа, че е заченала от

ищеца. Отсъствието на кръвна връзка с детето не е основание за унищожаване на припознаването, ако е била известна към момента на извършването му. В съдебно заседание изразява становище за основателност на иска.

Контролиращата страна ДСП – Варна не изразява становище по предявения иск.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства с оглед разпоредбата на чл. 235 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

С декларация за припознаване С. Г. Т. е припознал малолетната К., родено на 05.01.2020 г. от майка М. А. С. за свое дете /лист 43/. На детето е издадено удостоверение за раждане, в което като родители са вписани М. А. С. – майка и С. Г. Т. – баща /лист 6/.

От фиш за имунохематологично изследване от 11.07.2020 г. се установява, че кръвната група на С. Г. Т. е В+ /лист 7/.

От карта за кръвнотипова принадлежност на М. А. С. се установява, че кръвната й група е В+ /лист 8/.

От фиш за имунохематологично изследване и карта за кръвнотипова принадлежност на К. С. Т. се установява, че детето е с кръвна група А+ /лист 9/.

По искане на страните с оглед доказване на твърденията им, са разпитани свидетелите Е.Й.Г. /майка на ищеца/ и Т.Я.Ц. /баба на ответницата/, чиито показанията съдът възприема в частта, в която съдържат данни за релевирани факти, базиращи се на непосредствени впечатления и не противоречат на приети за установени факти с оглед съвкупната преценка на всички писмени и гласни доказателства и съобразно разпоредбата на чл. 172 от ГПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Съобразно разпоредбата на чл. 67 от СК припозналият може да иска унищожаване на припознаването поради грешка или измама в едногодишен срок от припознаването, поради заплашване - в едногодишен срок от прекратяване на заплашването, а при недееспособност - в едногодишен срок от придобиване на дееспособността.

Настоящият иск е предявен от припозналия детето в едногодишния преклузивен срок по чл. 67 от СК и като такъв е процесуално допустим. Активната и пасивна легитимация на страните е налице видно от акта за раждане на детето К., в който ищецът е вписан като баща на роденото дете от майка -ответницата по делото.

Твърдението на ищеца, че извършил припознаването на детето К. при порок на волята си в резултат на грешка, предвид обстоятелствата и казаното му от майката на

детето, се доказва категорично от доказателствата по делото. От събраните по делото гласни доказателства, кореспондиращи изцяло и безпротиворечиво с изложеното в исковата молба и признанието направено от майката на детето, се установява, че Т. и С. са интимни от началото на м. май 2019 г., като последната непосредствено преди запознанството си с ищеца е имала връзка с друг мъж. Детето К. се ражда износено в 40-та гестационна седмица на 05.01.2020 г., т.е. седем месеца след установяване връзката на Т. с майката. В началото на м. май 2019 г. ответницата С. още не е знаела, че е бременна, разбрала за това в края на м. юни, когато уведомила и ищеца. Поради силните чувства между тях и съвместното им съжителство, С. не се усъмнила в бащинството на Т.. Едва след раждането на детето и извършване на припознаването тя уведомила последния за нейна интимна връзка непосредствено преди тяхното запознанство. От извършените в последствие кръвни изследвания безспорно се установява, че детето К. не може да произхожда от С.Т., тъй като той и майката са с кръвна група В+, докато малолетната е с кръвна група А+.

Съдът счита, че действията на ответницата изключват извода, че същата е целяла да формира нарочно убеждение у ищеца, че той е биологичният баща на детето, като съзнавала, че това не отговаря на истината. Тя е чувствително по – млада от ищеца и не го е манипулирала на основа неопитност. Когато, след припознаването, у нея и Тодоров се породили съмнения в бащинството, тя разкрила, че е имала интимна връзка с друг мъж непосредствено преди тази с ищеца. Показателно е и процесуалното поведение на С., която в интерес на справедливостта не оспорва и се съгласила напълно с тезата на ищцовата страна.

В крайна сметка, налага се изводът, че волята на Т. да извърши припознаването на детето К. е била опорочена в резултат на грешка, относно бащинството на детето. Тази грешка е резултат от следните обстоятелства: постоянна интимна връзка със С.; чувствата на любов между двамата; увереност, че детето е тяхно; желание да са заедно като семейство.

Ищецът е извършил припознаването на детето, поради убеждението си, че е заченато от него, респ., поради убеждение, което се оказало грешка /несъответстващо на действителността/.

По изложените съображения съдът счита, предявения иск по чл. 67 от СК се явява изцяло основателен и доказан, и като такъв следва да се уважи напълно, ведно с всички законни последици от това.

На основание чл. 16, ал. 2 от ЗГР, вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗГР следва да бъде променено бащиното и фамилното име на детето от С. на М. и от Т. на С..

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

УНИЩОЖАВА припознаването извършено от С. Г. Т., ЕГН ***** на детето К. С. Т., ЕГН *****, родено от майка М. А. С., ЕГН ***** в гр. Варна, за което е съставен акт за раждане № 20/08.01.2020 г., поради грешка, на основание чл. 67 от СК.

ДОПУСКА промяна в бащиното и фамилното име на детето К. С. Т., ЕГН *****, както следва: от С. на М. и от Т. на С. , на основание чл. 16, ал. 2 от ЗГР, вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗГР.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от съобщаването му.

След влизане в сила на решението заверен препис да се изпрати на длъжностното лице по гражданското състояние при община Варна за извършване на съответните поправки в акт за раждане № 20 от 08.01.2020 г.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____